

Her have de imidlertid en ypperlig og dygtig Skole — dette skal erkjendes — og der er derhos, hvad der naturligvis ikke kan være i andre Skoler, et personligt Forhold tilstede imellem dem og den, der staar i Spidsen for Skolen. Man tager sig af dem senere i Livet, man sørger for deres Udstyr, naar de blive konfirmerede, og man sætter sig i Forbindelse med Folk for at formaa dem til at tage baade Piger og Drengene i Tjeneste. At dette ogsaa er blevet erkjendt og paaskjønnet af de Vedkommende, ser man deraf, at der for nogle Aar tilbage er stiftet et betydeligt Samfund for udgaaende Elever, som med største Glæde samles paa Stiftelsesdagen, og som ikke alene glæde sig ved Minderne fra Skoletiden, men ogsaa have samlet et betydeligt Beløb, der anvendes til Udstyr ved Konfirmationen og til anden Hjælp. Samfundet tæller, som jeg ikke tager fejl, 250 Medlemmer, og Medlemstallet er i Stigen. Det er i alle Tilfælde en saadan Stiftelse, at det synes mig, der maatte være aldeles overveieende Grunde til nu at gribe ind i den, for at bringe den ind paa et andet Spor. Jeg maa altsaa med Hensyn til Baisenhuset holde paa, at den Vei, man her er gaaet med Stiftelsen — og dertil hører naturligvis ogsaa Ordningen af det Lokale, hvori Skolens Virksomhed skal gaa for sig, og hvad der i Øvrigt derved frembyder sig — maa siges at være i fuldeste Maade hensigtsmæssig og ligeledes stemmende med, hvad man i Rigsdagen har ønsket. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bibelprivilegiet blev det jo af den ærede Rigsdagsmand (Th. Nielsen), som fremdrog det, saavidt jeg forstod ham, bemærket, at han ogsaa maatte finde den truene Ordning ganske hensigtsmæssig eller tilfredsstillende. Jeg tror ogsaa at turde sige, at jeg har bestræbt mig for at faae en Løsning frem, som jeg kunde antage var, og som jeg finder virkelig er, i Overensstemmelse med, hvad der her er kommet frem, og da man har bragt det til, at det britiske Bibelselskab er fuldstændig tilfredsstillt ved den Ordning, der er truffen, forekommer det mig ogsaa, at man dermed kan lade sig nøie. — Tilbage staar Spørgsmaalet om det nye Theater. Jeg tilstaar, at jeg havde tænkt at blive fri for at komme tilbage dertil i Aar, og det, jeg har at sige derom, skal ogsaa være overordentlig kort. Forfaavidt der er yttret Noget om, at der skulde være fremkommet Nygter, eller hvad man vil kalde det, om, at Theatret ikke skulde kunne opføres for den Sum, som er bestemt dertil, kan jeg svare, at disse Nygter ere mig ubekjendte; jeg veed ikke, hvorfra de comes. De kunne, som andre, undertiden komme frem, men de kunne have samme Besskaffenhed som andre, nemlig den at være falske, og skulde man svare paa alle saadanne Nygter, kunde man faae nok at gjøre. Da de nu imidlertid ere komne frem, vil jeg dog bemærke, at forfaavidt der er Tale om den egentlige store Hovedopgave, Opførelsen af selve Bygningen, er den

jo som bekjendt given i Entreprisen til et Par Mænd, der hidtil med stor og fortjenslig Iver have udført deres Øver og ikke givt nogen som helst Grund til at antage, at de skulde lade Noget mangle med Hensyn til Udførelsen af Øvervet. Om der ogsaa paa Grund af Tidssforholdene kunde fremkomme noget helt Andet, end disse Mænd havde tænkt sig, er jeg dog overbevist om, at der ikke vil ske Andet for det Offentlige, end hvad jeg maa anse for særdeles heldigt. Den anden Del af Sagen har som bekjendt været udført, fordi det var umuligt at faae den bragt med ind under den almindelige Entreprisen; det er nemlig selve Udførelsen og Indførelsen af det hele Maskineri, som skal passe til det nye Theater. Dertil blev der hensat en Sum, som dengang blev antagen for at være tilstrækkelig i Forbindelse med, hvad der fra Theatrets Side maatte have til Brug hertil, men da alle Priser ere stegne betydelig, er det vel muligt, at en Forhøielse her kan komme frem. Der er imidlertid ogsaa bevaret Noget, som kunde bøde paa en sliq uventet Forhøielse, og i det Hele taget foreligger der ikke Noget, som kunde have nogen som helst angstende Karakter, men det kan ikke vides endnu. Dette Spørgsmaal angaar jo ogsaa, som sagt, kun en ringe Del af Sagen; selve Hovedsagen er afgjort ved Entreprisen. — Jeg tror saaledes at have yttret mig over de mere almindelige Spørgsmaal, der ere berørte, og jeg kan derfor nu vende mig til, hvad der findes paa Listen over Vædringsforslagene. Jeg vil her kunne fatte mig med overordentlig Korthed, idet jeg har den Tilfredsstillelse, at samtlige de Forslag, der ere fremsatte fra min Side, have vundet Udvalgets Bifald; ved disse har jeg da selvfølgelig ikke Noget at bemærke. Der er dernæst et Par Vædringsforslag, nemlig de under Nr. 30 og Nr. 31, som ere fremkomne fra Udvalgets Side, men jeg maa bemærke, at jeg ikke kan have noget Besøntligt imod dem; der er ikke fra min Side Noget at indvende imod, at de vedtages. Der staar saaledes kun tilbage et enkelt Vædringsforslag, som ikke er fremsat af Udvalgets Flertal, men kun af et Mindretal, og imod hvilket Udvalgets Ordfører nylig udtalte sig. Det er det, som findes under Nr. 33, og som angaar Inddragelsen af 20,000 Rd. af det Beløb, som nu findes opsørt paa Finansloven som Tilskud fra Sorø Akademi til det Kongelige Theater. Jeg tilstaar, at jeg endnu mindre havde troet, at dette Forslag var kommet frem i Aar, efter som det kom til en meget vidtløftig Forhandling og bestemt Afgjørelse i sidste Aar. — Efter som et lignende Forslag blev forkastet med overveieende Majoritet, da Tælen var om det tredie af de fem Aar, for hvilke man i sin Tid har taget sin Beslutning, mente jeg, at dette var et sikkert Datum for, at man ikke nu vilde komme igjen med Hensyn til det fjerde Aar, idet der nu kun er et Aar tilbage, indtil det Tidspunkt kommer, da man